

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 12. In iudicio omnia patebunt. Iudex omniscius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

sed in exterioribus tenebris relinquuntur. Baeza t. 3. l. 13. c. 1.

Clauis est janua. ib. v. 10. quia impermutabilis est Judex, cum diffinitivam sententiam dederit; neque ab ea potest haberi appellationis suffugium. Simon Cast. l. 6. c. 28.

In capite ejus corona stellarum duodecim. Apoc. 12. 1. Abbas Joachimus asserit; duodecim stellis totidem Zodiaci signa figurari. Ecce non sol in signis; sed potius signa conspiciuntur in Sole: quia Judicij die, leo, libra, aquarius, scorpius, sagittarius, solis justitiae benignissimos tenent influxus, suosque formidabiles ei impendunt effectus. Quid de Luna Maria non sperabunt peccatores? o plenus horrore dies! cum signa non solum erunt in Sole: sed & in Luna, & in Stellis. S. Hieron. nullus potest, offensus Deo, pro flagitijs rogare peccatorum: quia nec tam clemens potest creatura, quam Conditor esse; nec ita alienus externis, quomodo Dominus suis parcere. Et ideo, cum Dominus non miseretur; nullius alterius commiserationi locus esse poterit. Elcobar t. 5. Proph. Chr. l. 1. Sect. 1. Obs. 2.

Illic misericordissimus ille Abraham, immittis, & immiserors, reperietur: & qui pro Sodomis, ut salvarentur, deprecatus est; illic vel pro uno peccatore non supplicabit. S. Ephrem. l. de relig. vita.

Quaslibet divitias homo filijs suis congerat; nequaquam hoc ei proderit in Judicio, quod divitem reliquit haeredem. Salvianus ad Eccl. Gal. l. 2.

Ad eum Judex inflexibilis erit; ut si pro aliquo uno homine omnes Sancti orarent, veniam ei obtinere non possent. S. Bonavent. f. 11. de tempore.

§. XI.

In Judicio proderunt opera bona, & virtutes.

*D*ate ei de fructu manuum suarum. Proverb. 31. 31. Anima sancta audiet in die Judicij, & a Sanctis Angelis: date ei &c. date ei mercedem, & gloriam, pro merito heroicorum operum, quae manibus operata est, ita Salomonius apud Corn. hic.

Quid faciam? Luc. 16. 3. Potius cogitavit, quid faciam? quam quid dicam? sciens, quod apud justum, & infallibilem Judicem plus valeant opera virtuosa, quam verba pulchra. Dionysius Carth. hic.

Nihil nobiscum ferre possumus, nisi vitam bene, atque innocenter actam: ille ad Deum copiosus, ille opulentus, adveniet; cui adstant continentia, misericordia, patientia, charitas, fides. Haec est haereditas nostra; quae nec eripi cuiquam, nec transferri ad alterum, potest. Lactantius l. 7. div. instit.

Hoc secum quisque portat ex facultatibus, quas accepit: quod in opus religionis impenderit quod pro dilectione Dei fecerit; pra-

ceptis ejus obtemperans. Dicitur enim in die Judicij: ecce homo, & opera ejus; non dicitur: ecce homo, & potentia ejus. S. Gaudentius tr. 13.

Veniet dies Judicij, ubi plus valebunt pura corda, quam astuta verba; & conscientia bona, quam marsupia plena. S. Bernardus ep. 1.

§. XII.

In Judicio omnia patebunt: Judex omniscius &c.

*S*uspende eos contra solem. Num. 25. 4. Ut haec figura proclamet, inquit Cyrillus lib. 14. de ador. quod nemo possit effugere vel manum, vel oculus illius summi Judicij; qui instar solis omnia etiam arcana, quae in cubilibus geruntur, intuetur; quodque ipse secretis peccantes in publicum producat in die Judicij. Corn. hic.

Cum accipero tempus, ego justitias judicabo. Mox additur: *liquifacta est terra, & omnes, qui habitant in ea.* Psal. 74. 3. 4. Metaphora dicto subest, sumpta à monte, quem nix operit; sub qua quid latet, nescimus, donec sol aeternus illam solvat. Sic in supremo Mundi die sol justitiae liquefaciet nivem, hoc est, auferet larvas; vela, quae agnitionem vitae cujusque occultabant. Didacus Niff. f. 2. D. 1. Quad. §. 3.

Venit saliens in montibus. Cant. 2. 8. Ad Judicium tanquam caprea: licet autem celestiter perficiatur; nullò tamen errore, ignorantia, vel tenebris, obcurabitur; sed acutissimo visu comprehendet omnia; ut nullus non videat justissime hos ad dexteram, illos ad sinistram, collocatos esse; nec ullum, per errorem, oblivionem, aut pravum Judicis affectum; in sinistra positum. Si enim Patriarcha Jacob Gen. 48. 10. 14. caligantibus oculis corporis per internum certissime intuebatur, cui ex duobus nepotibus applicanda dextra, vel sinistra? quanto magis Christus &c. de Ponte hic. Ideo Christus capreae assimilatur; eò quod corda omnium subtilissime rimetur, & inspicat cogitationes omnes. Philo Carpath. hic Comparatus est capreae, hinnuloque cervorum; propter acerrimum visum. Id ib.

Nec in die agnitionis. Sap. 3. 18. Dies Judicij dicitur dies agnitionis, quoad bonos: quia tunc à Deo cognoscuntur, sicut fratres Joseph ab ipso Gen. 42. 8. Item quoad malos: quia occulta eorum cognoscuntur. S. Bonav. hic.

In fine hominis denudatio operum illius. Eccl. 11. 29. hoc est, ut multi exponunt, postquam vivendi finem omnes homines fecerint, & universale Judicium adierit; tunc nudabuntur cujusque opera. Didacus Niff. f. 2. D. 1. Quad. §. 3.

Non secundum visionem oculorum judicabit. II. 11. 3. q. d. homines juxta speciem, & apparentiam exteriorem, judicant; quae saepe fallit: nam hypocritae per eam judicibus tucum faciunt,

faciunt, cum se bonos stimulant. Sed Christus plenus spiritu sapientiae judicabit non secundum apparentiam exteriorem, nec etiam ex relatione aliorum, aut rumoribus; quia visus, & auditus, in his saepe falluntur: sed secundum ipsam causam aequitatem, quam in seipsa introspiciet. Cornelius hic.

Scrutabor Jerusalem in lucernis. Soph. 1. 12. Cur non potius ad radios solares? quia radij solares multis saepe locis excluduntur, in angulis, cellarijs &c. At verò lucerna manibus ducta omnes angulos permeat. Mendoza in 1. Reg. 2.

Pater, peccavi in caelum, & coram te. Luc. 15. 18. Quomodo coram patre, si in regione longinqua? S. Chrysol. l. 2. peregrè profectus est iste, & in regionem longinquam fugit: sed accusatores suos, sed testes suos, divini Patris oculos non effugit. Pl. 138. 7. quò ibo à spiritu tuo?

In conspectu sedis tanquam mare vitreum simile crystallo. Apoc. 4. 6. In hac visione apparet Deus ut supremus iudex, mare significat populos. Apoc. 17. 15. Mare per se fluxum, hic solidum; obscurat multa, hic pellucidum. Ecce coram Deo omnia tempora, tanquam immobiles aquae, stant, & omnia ab aeterno ei patent. Sylveira hic.

§. XIII.

In Judicio pudor, & confusio.

Erant viri confusi turpiter valde. 2. Reg. 10. 5. Grave opprobrium, & contumelia, fuit; qua Ammonitarum rex Hannon Davidis legatos confudit. Quis reprobis sensus erit in illa confusione coram toto Mundo? Incert. Auth.

Erubescant impij, & deducantur in Infernum. Pl. 30. 18.

Ut portes ignominiam tuam, & confundaris in omnibus, qua fecisti. Ezech. 16. 54.

Viri Ninivita surgent in Judicio cum generatione ista, & condemnabunt eam. Matth. 12. 41.

Congregabuntur ante eum omnes gentes. Matth. 25. 32. Hoc planè eis grave tormentum, & magnus quidam malorum cumulus, erit: fortè enim quodcumque solatium videretur, eorum, quos tam malitiosè impugnaverint; in tormentis suis saltem declinare posse conspectus. Sanctus Bernardus l. 8. in Psalm. 90.

Egressus foras flevit amarè. Matth. 26. 57. Exiit Petrus de stadio, non valens suae mentis ferre pudorem. S. Laurentius Just. de Chr. ag. c. 8.

Laqueo se suspendit. Matth. 27. 5. Non ferens Judas ignominias subsequitur, se ipsum è vita subduxit. Theophylactus.

Polyanth. Sacr. Tom. I.

Mendicare erubescio. Luc. 16. 3. Confusionem futuri Judicij pertimescit, in quo jam non poenitendi tempus est, sed poenarum; & ubi reus plus de conscientia, quam de gehennae crudescit incendio. Sanct. Chrysol. f. 125.

Longè horridior, quam ignis, erit ille pudor, quem perpetuò retinebunt. S. Basil. or. 23. de Judicio.

Etiam jumenta percuti, occidi, & cremari, possunt; verecundari non possunt. Tunc homo maximè ut homo patitur, quando pro delictis suis publicè confunditur. S. Thom. Vill. conc. D. 1. Adv.

§. XIV.

Judicium quibus non timendum, sed gratum futurum

Beati, quorum remissa sunt iniquitates, & quorum reata sunt peccata. Pl. 31. 1. Sed quomodo teguntur, si manifestantur? simile: pretiosa vestis reginae, licet aliquà parte rupta, non ideo rejicitur; sed sartor, loco rupturae, aurum, lapillos, gemmas, apponit; ut ruptura nihil amplius habeat dedecoris. Il. 49. 18. loquitur Pater Filio: vivit Dominus! quia omnibus his (justis) velut ornamentò vestieris. Rupturae apposita CHRISTI merita, sanguis. Olorius D. 1. Adv.

Latentur, & exultent Gentes, quoniam iudicas populos in aequitate. Pl. 66. 5. Quarendum nobis est, quare moneat Gentes latari, & exultare, cum Judicium Dominum dicat facturum? metuere enim potest rea conscientia, cum audit veracem Dominum iudicaturum. Sed de illis dicit, qui, jam confessi peccata, formidare nequeunt ventura Judicia: illis enim non iudex, sed advocatus, est Christus, qui se propria confessione damnaverunt. Cassiodorus hic.

Quid detur tibi? aut quid opponatur tibi ad linguam dolosam? Pl. 119. 3. hoc est, juxta expositionem Augustini, & Euthymij, quod tibi dabimus antidotum, quò te consolatione reficiemus, cum te videris vulneratum linguà dolosà? *Sagitta potentis acuta cum carbonibus desolatorijs.* Hæc tibi sit consolatio, quia jam pacatae sunt sagittae Dei in Judicium venturi, honorem tuum defensuri. Olorius D. 1. Adv.

Levate capita vestra, quoniam appropinquat redemptio vestra. Luc. 21. 28. Erunt iusti in hac vita mortui, demisso capite; quos Mundus putat nunquam sua capita levaturos. Dominus autem, loquens de Judicij die, ait, tunc illos capita levaturos, quando mali dicent montibus, cadite super nos. Stella de cont. van. p. 1. c. 61. Suprà dixerat, signa Judicij magnum hominibus allatura timorem. Nunc suos admonet, nè timeant, cum signa viderint; sed animò sint hilari. Arescant impij præ timore; vos discipuli, & omnes iusti, timeatis; sed respicite in caelum. Caput dejicere

lii ii 2 eorum